

dig ret i. Og det er jo sådan, at Socialdemokratiets ordfører netop mener, at hvis man kan få samfundet til at betale, så er der nok mange, der vil benytte sig af ordningen, men hvis det er den enkelte, der selv skal betale, ja, så spekulerer man måske mere på, hvad tingene koster. Det er en fuldstændig rigtig konstatering fra Socialdemokratiets ordfører.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg synes, fru Pia Kjærsgaards tale egentlig var ret morsom, og det var en meget lang tale at holde med henblik på at sige, at Fremskridtspartiet ikke har tænkt sig at forbyde folk at få psykologhjælp, når de selv vil betale. Det var det korte af det lange med hensyn til det, der blev sagt. For hvis man selv skal betale det hele, er der i hvert fald ikke nogen, der vil benytte sig af muligheden, når der var så få, der ville benytte sig af den med en betaling på bare 500 kr., og det skyldes selvfølgelig, at den bliver givet på dette sene tidspunkt.

At det derudover altid har været muligt i dette samfund at købe noget psykologhjælp, når man har brug for sådan noget, behøver vi altså ikke at have Fremskridtspartiet til at stå heroppe og sige, at de stadig væk er tilhængere af!

Vi står faktisk her for at lave et tilbud til mennesker, som ikke har råd til bare at købe psykologhjælp, men hvor vi på den anden side har interesse i, at de får hjælp, fordi det derudover – hvis man skal se rent økonomisk på det – kan være en meget dyr affære for samfundet ikke at give dem hjælp på det tidspunkt, hvor de har brug for den.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Selv om Fremskridtspartiet burde vide det, vil jeg sige, at det er sådan, at i Socialdemokratiet ved vi, at det kan betale sig at forebygge. Vi ved, hvad forebyggelse betyder: at vi kan spare ressourcer på en række områder. Det har jeg også nævnt i min ordførertale, så det skulle man altså tænke på. Det har vi i vores parti forståelse for.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg skal ikke kommentere hr. Holger Graversens indlæg, for det har jeg gjort én gang, og der er ingen grund til at gentage, hvad jeg sagde. Men jeg vil godt sige til fru Margrete Auken, at jeg faktisk sluttede min tale med at sige, at hvis der

er fuld brugerbetaling, er der ikke behov for lovgivning. Så tingene hænger faktisk sammen.

Bjørn Elmquist (RV):

Det Radikale Venstre synes, det er et godt forslag, der her foreligger fra justitsministerens side, og det kan selvfølgelig ikke overraske, al den stund vi er et regeringsparti og har været med til at drøfte dets udformning med justitsministeren.

Vi lægger stor vægt på frivilligheden i det: at der er tale om en frivillig parrådgivning. Vi vil nødig gå så langt, at den påtvinges parterne, for vi er vel nået dertil i det danske samfund, at hvis voksne mennesker – hvad enten de er gift eller ej – ikke har lyst til at leve sammen længe, skal det være deres egen sag. Men omvendt vil vi meget gerne være med til at give dette tilbud til de parter, der føler, at de kan have behov derfor, bl.a. fordi formålet – ud over det, som vi især beskæftiger os med, hovedformålet med det, altså at man skal prøve at se, om parterne alligevel kan finde sammen – også kan være at bistå ægtepar med at gennemføre separation eller skilsmisse i en mindre spændt eller konfliktfyldt atmosfære, som det hedder i ministerens fremsættelsestale, bl.a. af hensyn til eventuelle børn.

Det tror vi er meget, meget vigtigt, og vi er glade for at man også på den måde understreger hensynet til eventuelle børn i ægteskabet.

Vi er også helt med på brugerbetalingen, som den er lagt op. Man kan altid drøfte, om 500 kr. er et rimeligt beløb, eller om det burde have været lidt højere eller lidt lavere, men hermed sikrer vi os, at de par, der går med til det og modtager tilbudet, så ikke bare gør det, jeg havde nær sagt, for sjov. Selv om det er et malplaceret udtryk i den forbindelse, tror jeg nok, de fleste forstår, hvad vi mener dermed.

Der er flere, der har været inde på spørgsmålet om brugerbetaling, og jeg forstår, at vi også kommer til at drøfte det i udvalget, og det er da helt fint. Men det har også slået mig, at vi måske kunne forestille os, at der er par, der meget gerne ville tage imod tilbudet, men som ikke rigtig mener, at de egentlig har råd til det. Ganske vist er der ved skilsmisse og separation ofte nogle penge mellem parterne, og der kan i nogle skilsmisser være rigtig mange penge, der skal fordeles, og som altså så er til stede, kan man sige; men man kan måske ikke helt udelukke, at der er situationer, hvor der er par, der siger: Ja, vi ville faktisk gerne have den rådgivning, men vi